

toftis pätte ja läks Pajonettidega Turki-
de vasto ja igga poolt lasti tükkiidega ni
wallusaste nende peåle, et neid kümme tuh-
hat mahwa meest ennamiste keik mahha
lõdi, ja neist agga püsijut árrapeåsesid.
Muud hakkari lõga poolt maenlaste leri
tungima, nende jolla-wäggi, need tanitsa-
rid, keik árrawallitsetud tuggemad meh-
hed, pannid ful vasto, agga meie födda-
rahwas fäis otse kui lou-koer nende peåle,
ja need Kítrassiri riggementid aiasid neid
taffa et mõramatta neist mahha tallati,
mahha raiust ja surnuks lasti. Nende nou
ei hakkand ennam fuuhogi. Kui nende ül-
lem Þeálif se Euri-Witsiir sedda någgi,
et temma rahwas ei voinud ennam was-
to panna, ja et temma Feigewahmamad
mehhed ni hulgalisti longsid, ja neid hirm-
saste árratõhhuti, iästis ta keik omma leri
keikide tükki-de-telgide, ja Feigega mis seál
sees olli, hopis mahha ja poggenes omma

ülle-

ülle-iänud rahwaga árra. Muud olli tais
wojmus meie rahwa fäes. Kuusiundi olli
sest aiaast et taplus olli haffanud, hommiko
marra fello nelli olli ta haffand ja f llo
fumine aial olli ta otsas. Ommitegi ei lä-
nud nemmad mitte kohhe sagi fallal, waid
fälisid otsekohhe lerist läbbi, ja aiasid maen-
lañi weel nelli wersta maad tagga. Aga
nemmad ei piddand ennam kussagi paika,
waid heitsid enneste peålt keik árra et nem-
mad sedda parreminne wöksid joosta, ja
ruttasid selle sure jõe jure sada, Zonau nini-
mi, kus kolm sadda laewa walmis peti,
misaga nemmad hådda aial woiksid jõe ül-
le sada. Meie föddiad tullid kui árrawoi-
tiad sure rõmaga Turkiide leri taggasid ja
leidsid seålt keiksugust fallist sali, ennam
kui läks sadda suurt tükki ja mis tükkiide
laßmissé jures tarvis on, misto tuhhat tel-
fi ja hulga mona ; Üleüldes keik mis ni
sure sva-rahwa hulgale olli tarvis olnud.

Ja